

מסורת הש"ס

(א) וְלַעֲלֵי יִתּוּ וְיִשְׁכְּבוּ
(ב) לִקְחוּ חֶמֶת. קֶחֶם. (ג) כִּידֹת
יִשְׁכְּבוּ. (ד) לַעֲלֵי יוֹם כִּידֹת
נֹת. (ה) וְיִשְׁכְּבוּ לַלַּיְלָה
(ו) לַעֲלֵי יוֹם. (ז) וְיִשְׁכְּבוּ
(ח) וְיִשְׁכְּבוּ. (ט) וְיִשְׁכְּבוּ
כֹּסֶם. (י) וְיִשְׁכְּבוּ. (יא) וְיִשְׁכְּבוּ
(יב) לַעֲלֵי יוֹם. (יג) וְיִשְׁכְּבוּ
(יד) וְיִשְׁכְּבוּ. (טו) וְיִשְׁכְּבוּ
(טז) וְיִשְׁכְּבוּ. (יז) וְיִשְׁכְּבוּ
(יח) וְיִשְׁכְּבוּ. (יט) וְיִשְׁכְּבוּ
(כ) וְיִשְׁכְּבוּ. (כא) וְיִשְׁכְּבוּ
(כב) וְיִשְׁכְּבוּ. (כג) וְיִשְׁכְּבוּ
(כד) וְיִשְׁכְּבוּ. (כה) וְיִשְׁכְּבוּ
(כו) וְיִשְׁכְּבוּ. (כז) וְיִשְׁכְּבוּ
(כח) וְיִשְׁכְּבוּ. (כט) וְיִשְׁכְּבוּ
(ל) וְיִשְׁכְּבוּ.

הנהגות הב"ח

(א) נמ' ר' אליעזר היא
כז'ל וכן בכל העמוד:
(ב) שם בשלמה ראשון
אמרינן ליה מאן שרא לך
אלא שני אמר:

תוספות ישנים

רמב"ם ה' חמשתו ברישא, פ"ה
ללא דיוקא נקט חמשתו
ה"ה ערוה אחת, א"נ
פ"ה ה"ר ריב"ן דנקט
חמשתו משום דחמשתו
ה"ה ערוה ראשונה
לנבי כלל דרכי חייל
ההסורה לזה מותרת
לזה דקדאמר (מקמן)
[לעיל דף טז] רב ויורה
מתניתין חמשתו ויולי:

תום' חד מקמא'

התן אקש'ן לר"י מאה
התן תהיה אתה מנהל
אסורה עליו אסר צויה
אסור בה' ובאחרת
הוש'ן ב'שיתין
קס"ד נגדול תמות ב'ישא
ראמלי ליקח'ן ת"ן ולייבס
ד'התן תמות תהיה
תמות לנבס אר'ד' כיבס
שוחרותה ולייבס תמות
והתהה תחורר להיתיר
הראש'ן אר'ד' כ'ספ' כ'תן
נשול'ן תמות תמות
תחיל'ן כ'תן אר'ד' הצעת
הנמה'ן. היר' אלפ'ס כ'תן
ששת'ן כ'ספ'טה. ור"י
ד'קיל' ב'וית'ה יס'ר נ'מ'
א'ת'ה משה'ה אס'ר נ'מ'
ד'ק'ה השני אר'ד' אר'ד'
אוקמה כ'ספ' אלית'א
ר"י נ'טן ד'פ'ל כ'תן אר'ד'
תמות תחיל'ה תחורר ור"ל א'
כ'ספ' כ'ד'וי כ'תן אס'ר הוור
ד'בר תימה נשול'ן תמות
ר"י ד'ב'י ה'ת'ן כ'תן ב'ר'ויס
נ'נט'ס ולייב'ה תמות'ה תהיה
היא אר'ד' תח'נין אל'ה
מתייב'ס מ'ס'ה ש'ג'ד'
כ'תן קר'ס תח'נין ב'ישא
הראש'ני'ה אד'מ'ר כ'תן
פ'ק'ק'ה ב'ן (תח'ת'ה) ו'
ב'יכ'ן ג'ורני'ן מ'ס'ה הוור
ח'ל'ין ד'למ'א ח'ל'ין הוור
מ'יב'ס כ'תן א'ר'ד' אל' ש'נא.
א'צ'נ' ד'פ'ק'ס כ'ד'וי אס'ר
ד'ק'ש א' מ'ש'ת' א'ח'ית'
א'ר'י ור'ד' א'ר'ה מ'ת'
ק'ר'ש ד'ק'א מ'ח'ל'ן הוור
ב'ימ'י א'ב'ל ב'ימ'י הוור
מ'ח'ל'ן אל' ב'ימ'י הוור
כ'תן ע'ב'י'ה א'ר'ד' הוור
ש'א'ת' א'ר'ד' ד'פ'ק'ס הוור
ד'ק'ה א'ס' ד'ק'ר'י' ונ'כ'ס'
נ'צ'ר'א'ן א'ר'ד' א'ר'ד' א'ח'ית'
א'ב'ל כ'תן ד'ור'א'י א'ח'ית'
י'ק'ח'ת'ה א'ר'ד' וני'ר'ה הוור
א'ס'ר א'ר'ד' א'צ'נ' ד'ל'ר'י'

שנינו ולא מתייבמות קתני
למימר דליכא דין יבום
כלל. מיהו ר"י מודה
אפילו נפלה חמות ב

חוללות נכסות. משמע כלומר אין כאן תקנה אחרת: ה"ג ולימא ליה גיירה דלמא קדים וחליץ לראשונה ברישא. אי אמרת להו חלוצו לשני יצתו ראשונה גיירה דלמא קדים חד וחליץ לראשונה ואח"י ליצתו איך שניה דקברי מה איכסת בין וז לז אבל בדיעבד

שחלץ לשניים תחלה שרית ליה לאדון
ליבומי קמייתא דמאן דהוי דחלץ
לשניה ברשעא ודור וייבס קמייתא
אסיק דעתיא ולא אחי למחלל
לקמייתא וליבומי שניה: ומשני ולא
מסיבכום קסני. דאי נמי חלץ לשניה
אין כלן ביוס: ולימא ליה גוריה שמה
ביוס ואסור לכלל מלוס יבמין. וה"פ
לימא ליה רבי יוחנן מנא דמתני'
טעמיה לאו משום זיקא קא אסר
לייבס ב' אחיות דכ"ל אין זיקא דאי
טעמא משום זיקא מבי חלץ לשניה
ופסק זיקא שרי ליבומי ראשונה
בדאמרי אלה אלה משום שמה
ימות כדאמר בריש פירקין ט' דלמא
דלמייבס חד מיית אידך כו' ומשוי'ה
שקול כדנן דין ביוס מנייהו לגמרי
ואפילו חלץ לתלמי דלמא דלג טבלי
או מלוס יבמין כי היכי דלא יביטו
ביוס כדאחיות ואמי ליבומי לכתחלה
קמי חלוצה ואדמייבס חד מיית אידך
אכל לגבי מיהא דלעיל דלחרי כה
לגבי יבמין ליכא למיגור כ"ר' אלעזר
ה"א. בפ' ב"ש (לקמן ט.) ואלא דלמרי
כדבנן: מדסיפא. דמתני' ר"א דקמי
ר"א אומר ב"ש אומרים יקימו (כו')
ב"ה אומרים ויאלו: ולימא ליה. דלא
ידיעין ה"א נפול ברשעא דלימא ליה
חלץ לשניה: א"ר. דמשום דלא
ידיעין הוא ה"א ה"א ידיעין מתייבמת
ראשונה: סייעו דקסני. כלומר ה"א
דקמי ויאלו אחאי: בשלמא לראשון
אמר ליה. אסיק דלמי דרשאי כדאסור
אחאי חלץ דלמי דרשאי ה"א מלא
שרי ניהלך הלא אחות זקוקה היא
ומי מחלץ חלץ לאחותה לאפקועי
זיקא מינה אלא שני לימא "אחרי
שיבס ראשון שניה ארבע מחלקו
והוא ו ראשונה יבמה ששומרה
ונאסרה ודורה והותרה דהכי אמר
בפ' ביבד (לעיל ד.) קדמו וכנסו אין
מוציאין מידם משום דליבא אלא ספק
פגע בנחות זקוקה אלא נמי לשני
פגע פוג: סייעו דהאמר ליה אחיות

אִינִי יוֹדֵעַ מִי שָׂנֵאֲנִי. דָּלָה מִי לְמַדְרֵי שְׂמֵמִים כָּלל: אִיסוּר עֲרוּס.
כְּנוֹן חֲמוּמוֹ אוֹ עֲרוּס אַחֶרֶת: דַּנְפֵּלָה חֲמוּמוֹ כְּרִישָׁא. סִיוֹ שְׂאֶסְרָה
אֶת הָאֶחָרֶת וְנִפְלָה מִתְּהֵלָה. וְהִיא דִּנְקֵק חֲמוּמוֹ חֲדָה מִעֲרִיטוֹת נִקְטָה
וְיִחָא לְיִמְנִקְטִיהּ מִיִּלְתָּא דְשִׂרְחִיא וְיִסָּר עֲרִיטוֹת טְרִישָׁא מִיִּלְתָּא
דְּרִישָׁמוֹ: אַחֲמִי. שֵׁי אִסוּר בְּשִׁמְרֵין וְשֵׁי חָתָן כֵּן רִאשֻׁנָּה וְיִלְתָּה
לְגַמֵּי דְלֵאִנִּי חֲמוּמוֹ וְאִנִּי אַחֲוֹת זִקוּקָה וְיִמְהִיֹר חֲמוּמוֹ לְגַבִּי
אֶדְרֵךְ אֶת יִצְמָה שְׂהוּמָה בְּשַׁעַת נִפְלִיָּה כּו': כְּנוֹן דַּנְפֵּלָה הָךְ
דְּלֵאִנִּי חֲמוּמוֹ כְּרִישָׁא. וְהִי בְּחִמִּים לֵה הֵדִךְ כְּרִישָׁא פִּישִׁיא שְׂנִיָּה
בְּשִׁמְרֵהּ מִשַּׁעַת נִפְלִיָּה (סוּרִין) הִלְכָּךְ חוּלָּה מִי לֵה הִסְרָה: קָל
הֵאֱלֵךְ לֶבֶן לִבִּי. כְּלוּמָר בִּ"ה קוֹלָא אַחֲרִי: ר"ש כְּהֵנָּךְ. אֲלֵיכִי
דִּמְאִין: אַחָא לְמִימֵר בֵּית שְׁמַאי אֲמֵרִים יִקְיִמוּ הֵיטֵר ר"א:
וְהִי אֲבִיָּה. קָה מַסְקִיד הֵיטֵר אַבָּא שְׁאֵל וְהִיא לִיכָא לְמִימֵר
דַּעֲמָה דַּנְפֵּשִׁי קֶאֱמֵר דָּלָה רָה רְמִין פְּלוּגִימֵיהּ דְּבֵית שְׁמַאי וְבֵית
הֵלֵל אָחָא: טַיְנִיָּה חֲדָה וְיִמְהִיֹר. בְּפִרְק סוֹד דְּאֲחוּתָה שֵׁי עֲרוּס
בְּסִרְיָה בִּתְהוּמָה אוֹ חוּלָּתָה כִּי וְיִסָּר נְמִי אִסוּר בַּה וְשִׁמְרֵה בְּחִתּוּתָה:
הַסֵּס. הוּא לִיכָא אֵלָּה חֲדָה אַחָא לְקַמֵּן וְלִיכָא לְמִיגוֹר מִיִּדִּי אַבְל
הֵבֵל דְּלִיכָא לְמִיגוֹר דִּלְמָה אַחָא שֵׁי לִיבּוּמִי שִׁכְחֵאֵי וְקָה פִּנְע
בְּחִתּוּת וּקְקֵי דְקָמִי דִּידִּיהּ חֲדָה רְמִין טְרוּוִיָּהּ אִימָא אִפִּילָה הוּא
דִּמְלָל מִיִּמִּים הִיא וְשִׁכְחֵאֵי אִיכָא הִסְרִיד לְאֲחוּת וּקְקֵימָה אִסוּר
אֲחִי לְמִשְׁרִי אֲחִי וּקְקֵימָה בְּעֵלְמָא: אַבְל הַסֵּס. דִּלִּיכָא אֵלָּה חֲדָה

גמורין דלמא קרים וחליץ לראשונה ברישא והא דקתני בסוף אסור בשתייהן
שא וברין הוא דליקום חתן ולויבם הא דאינה חסות אלא גמורין דלמא

(א) לִי לְבָרְכָהּ בְּכָרְךָ (דף לא ע"ב) גַּם יִהְיֶה כִּי יִמְנֹן. (ב) לִי לְבָרְכָהּ אֶחָד בְּמִסְתֵּיךְ מִשְׁמַע דְּהוּא אֶחָד שׁוּם יִמְנֹן וְכִי.

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

ידבאלו יצמות ליכא שום חשש
הראשונה כשכבר חלץ לשני
חששא גדולה כ"כ שלא יט
בשציל שנמיר הראשונה שהו

ליה גזירה דלמא
 דרשא ולא מתייבמות
 וכלל ולימא ליה
 רבא לטבל מצות יבמין
 ריש ולימא ליה רבי
 זון שעמדה עליו שני
 לזיו עולמית מרסיפא
 אלעזר ונימא ליה
 יוסי הגלילי היא
 לא סתם לן תנא כר'
 דלא ידעינן הי נפול
 דקתני קדמו וכנסו
 גה אמרין ליה מאן
 אמר חבראי שניה
 הני דקאמר ליה
 אן: תנן ה'היתר אהרן
 יסור ערוה אסור כה
 אסור בשתייהן ס"ד
 ואמאי ליקו חתני
 וזוהו ברישא ותהוי
 ה'היתר ונאסרה
 ה'היתר הראשון: א"ר
 אינה חמות ברישא:
 תנא "ר"א אומר
 כה"א ויצאו רש"א
 קל היה להם לכה"א
 וזמרים ויצאו וכה"א
 כב"ש היינו ר"א אי
 יה"ק לא נחלקו ב"ש
 אחת מהם כו': הא
 וזה כשהיא יבמתה
 צריכא דאי אשמועינן
 גזר משום שני אבל
 שום שני אימא לא
 ום דאיכא שני דקא
 בא שני אימא לא
 בו: הא נמי תנינא
 איסור

מוצאת לייבם ור' אלעזר
לר' יוחנן הוא דמסקין הכי
משדות (עניינות לב. וסס.)
וחנן מסיקה הכי דמסא
דמיא דר' דים וספן פלישאי
יבדי שמים נמי משמע לרר
(: וסס.) דלפטר לנחם גבי
פולין (ו. וסס.) גבי ציאל
דמסא חליי ברוב אבר ור'
דממה נפך עטין קבורה
דלפטרמי: אך דר' חור
אציילו שניה וי"ל דרר לית
פולין מלות יבמין וגורין
אומר ב"ש אומרים יקיימו.
דמי פירן פקדן רבי אליש
דכא לפוקין מבנייתא דאבא

ללא רמיא ערוה קמיה
והאי דייבס האי משוס
זח אימא לא לייבס דלמא

(ג) אחלי ציל ומה דקשה עליה דרב פפא דאחור

כת.

י"א א מ"י פ"ו מהל' יום
 הלכה א סתם עשין נא
 נב טו"ע אה"ע שיתן
 קעה סע"א:
 י"ב ב מ"י שס טו"ע שס
 סע"ף ב:
 י"ג ג מ"י שס הל' ה
 טו"ע שס סע"ף א:

מוסף רש"י

[illegible]

תום

מייבם ה'ך דאנען
ברישא, ווער פפאט אל
ליה ה'בי דמסמטע
מקדקתא פשוט בשעתן
אסור זעט ופסיע
איקומה כגון שעפל
איהם חמות ברישא, מיהו
מ'מ אפלו נפל חמות
ברישא אסור בשעתן
אל שמוס גזרזא דלמא
נפל ה'ך דאיהם חמות
ברישא א' שמוס גזרזון
דלמא קרם ומויבם ה'ך
זון ברישא וז' אותה
סבתא וז' שבתא שנתון
נפששת דראח' ז' עלה
ה'ך פפא דאנען ז' גלח
נפסל דאנען חמות ברישא,
דחנע ז' חתא ז' אל
דחנע ז' חתא ז' אל, איבא
מ'ד לאל שישא מ'חתי
מ'ד לאל שישא מקדקתא
מ'חבתא לאל סיפא דקתי
חשני אסור בשעתין דר
אל קאמז אל כפסותה,
כאל ל'רי דאנען אסור
בשעת ל'רי שישא ז' חת
מ'ד לאל מ'חתי, ואפ'ה
מ'חתי בארשנא מ'מ
שחתה'ה' חתא שנילא
ומשניה חתא אקשני ל'ר
מ'חתי, ולידיו מ'סבתא
אל קישא מ'סבתא דר
לשעתא דאמא א'ך דוק
מקאמקן לעיל ורב ליה
הכא ז'יקה דקתי חת
והוריתא מקאמקן כל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones